

er saa sagkyndig paa alle disse Omraader, hvilket jeg erkender og anerkender, vil indrømme mig, at Personerne i disse Bestyrelser er udpeget med et andet Formaal end det, der her er Tale om. Jeg føler mig slet ikke overbevist om, at man indenfor disse Kredse vil finde den Sagkundskab og Forstaaelse af alle disse Ting, som man her maa kalde paa. Jeg finder heller ikke, at de Radikales Ændringsforslag Nr. 73 angaaende en ændret Sammensætning af Amtsudvalgene er heldig. Hvor det drejer sig om Arbejdere paa Landet, er jeg ikke sikker paa, at det vil være heldigt, at de samvirkende Fagforbund udelukkende har Indstillingsret, hvad Arbejderrepræsentanterne angaar. Partiet har da ogsaa sørget for, at Arbejdsgiverforeningen, hvad Nævnenes Sammensætning paa Landet angaar, vel faar Lejlighed til at vælge et Medlem, medens de to Medlemmer skal vælges af Amtets Sogneraadforening. Jeg tror, at man, ogsaa hvad Arbejderrepræsentanterne angaar, maa søge en lidt anden Vej end udelukkende gennem De samvirkende Fagforbund, om nogenlunde Ligelighed skal tilvejebringes.

Det af Socialdemokratiet under Nr. 77 til § 32, Stykke 5, stillede Ændringsforslag kan jeg i og for sig tiltræde; det er det, hvor Nødhjælpsarbejderne defineres, og hvori der redegøres for den Fremgangsmaade, som skal følges ved Anvisning af Arbejdere til saadant Nødhjælpsarbejde. I og for sig vil jeg altsaa kunne tiltræde dette Ændringsforslag, men da man saa har føjet det sidste Stykke til, hvori man fastsætter, at det ubetinget og absolut skal være de sædvanlige Tariffer og Regler, der skal bringes til Anvendelse ved saadanne Arbejders Udførelse, maa jeg naturligvis tage Afstand fra Ændringsforslaget, som jeg i denne Sammenhæng maa betegne som skadeligt. Men jeg tvivler ikke paa, at det netop er i dette sidste Stykke, i Fastsættelse af Tarifferne som det ene saliggørende ved Tilvejebringelse og Udførelsen af disse Arbejder, at des Pudels Kern ligger.

I denne Sammenhæng maa jeg ogsaa til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sige, at det ærede Medlem slet ikke behøver at beskæftige sig saa indgaaende med de forskellige Veje, ad hvilke man kan tænke sig Nødhjælpsarbejder iværksat, som det ærede Medlem gjorde her ved anden Behandling og tidligere ved første Behandling. Det ærede Medlem behøver slet ikke at nære nogen som helst Frygt for, at der gennem Lovforslagets Bestemmelser skal lægges Baand paa de interesserede Parter med

Hensyn til Udformningen af Arbejdsvilkårene ved Gennemførelse af Nødhjælpsarbejder. Der findes nemlig i Lovforslaget aldeles ingen saadanne Baand. Der findes en Ramme, som ogsaa det ærede Medlem og hans Parti kan tiltræde, nemlig den, som ogsaa det ærede Medlem citerede, at det paa den ene Side skal være fordelagtigere at være beskæftiget ved saadanne Arbejder end at leve af Understøttelse, men paa den anden Side bør derigennem Initiativet til snarest muligt at søge ud i det private Arbejdsmarked ikke borttages. Det er det ærede Medlem ogsaa enig med mig om. Men det er det eneste, der i Lovforslaget siges om den Sag, der tales hverken om det Jensen-Sønderupske eller det Schøllerske Forslag. Der er fri Bane for de Institutioner, der faar med hele dette Spørgsmaal at gøre, til at træffe suveræn Afgørelse af, om den ene eller den anden Fremgangsmaade skal følges. Hvis der derfor skal være Tale om Baand, er det dem, der kunde tilvejebringes, hvis det ærede Medlem og hans Parti kunde faa det Forslag, de har stillet, gennemført.

Jeg udtalte ved første Behandling, og jeg mener fremdeles, at i mange Tilfælde vil det være naturligt at gaa til at udføre Arbejderne paa Grundlag af en begrænset Arbejdstid, medens det i andre Tilfælde vil være naturligt at lade Arbejdet udføre med fuld Arbejdstid og i nogen Grad reduceret Løn. Og jeg kan vedvarende ikke begribe, at Principper, som man har gennemført rundt om i de forskellige Lande paa dette Omraade, skulde vise sig saa fuldstændig uhensigtssvarende her i Landet. Det er efter min Mening rent teoretiske Betragtninger, som man ikke behøver at lægge nogen som helst Vægt paa. Derfor har den Bemærkning, som det ærede Medlem gjorde om den Pris, som skulde betales for Arbejde, der eventuelt udførtes paa Grundlag af en reduceret Arbejdsløn, ogsaa en minimal Betydning, om den overhovedet har nogen. Jeg kunde for øvrigt have Interesse af at høre, hvad det er, det ærede Medlem mener, naar han taler om, at for saa vidt Nødarbejder sættes i Gang paa Grund af det Jensen-Sønderupske Princip, vil det blive det dyreste Arbejde, man i det hele kan tænke sig at faa udført. Hvad er det, det ærede Medlem her sigter til? Det bør han sikkert oplyse, jeg tror, det har Interesse for flere end mig.

Der er, som sagt, fuldstændig fri Bane til at følge den Fremgangsmaade, som gør det i højeste Grad muligt at faa Arbejdet